

KLAIPĖDOS
UNIVERSITETAS

International Scientific Conference

**MODERN TRANSFORMATION OF ECONOMICS
AND MANAGEMENT IN THE ERA OF GLOBALIZATION**

January 29, 2016

Proceedings of the Conference

Tarptautinė Mokslinė Konferencija

**EKONOMIKOS IR VADYBOS DABARTINIS PAKITIMAS
IR GLOBALIZACIJOS LAIKOTARPIS**

2016 m. sausio 29 d.

Konferencijų pranešimų medžiaga

Klaipėda – 2016

Organising Committee

Chairman

Rimantas Stašis Professor, Dr. Of Economics, Head of Management Department, Klaipeda University, Lithuania.

Members

Jan Žukovskis Associate Prof., Dr. of Economics, Head of Business and Rural Development Management Institute, Aleksandras Stulginskis University, Kaunas, Lithuania.

Lina Pielienė Associate Professor, Dr. of Economics, Vytautas Magnus University, Kaunas, Lithuania.

Alexander Masharsky Professor, Dr. of Economics, Baltic International Academy, Latvia.

Fitim Deari PhD, Assistant Professor in Finance and Accounting, Department of Finance and Accounting Faculty of Business and Economics, South East European University, Tetovo, Republic of Macedonia.

Olga Chwiej Associate Professor, Dr. of Economics, freelancer scientist, Poland.

Octavian Țicu Associate Professor, Dr. of Economics, Researcher-Coordinator, Institute of History, State and Law, Academy of Science of the Republic of Moldova.

Ekaterine Natsvlishvili Associate Professor, Dr. of Economics, Sul Khan-Saba Orbeliani Teaching University, Tbilisi, Georgia.

International Scientific-Practical Conference Modern Transformation of Economics and Management in the Era of Globalization: Conference Proceedings. January 29, 2016. Klaipeda: Baltija Publishing. 352 pages.

Each author is responsible for content and formation of his/her materials.

The reference is mandatory in case of republishing or citation.

Селезньова О.О. ФОРМУВАННЯ ДИСТРИБУЦІЇ БУДІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ	182
Старостина А.А., Кравченко В.А. МЕЖДУНАРОДНЫЕ МАРКЕТИНГОВЫЕ ИССЛЕДОВАНИЯ – ЗАЛОГ УСПЕХА УКРАИНСКИХ КОМПАНИЙ НА ЕВРОПЕЙСКОМ РЫНКЕ	186
Чайковская М.П. ПРОБЛЕМЫ МОДЕЛИРОВАНИЯ ДИНАМИЧЕСКОГО ЦЕННООБРАЗОВАНИЯ В ЦИФРОВОМ МАРКЕТИНГЕ.....	189
Шевцова Г.З. КОНЦЕПЦІЯ ОРГАНІЗОВАНОЇ СИНЕРГІЇ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВАМИ. КЛЮЧОВІ ПОЛОЖЕННЯ	193

ECONOMY OF NATURE USING AND MODERN PROBLEMS OF ENVIRONMENTAL PROTECTION

Лазеба Є.С. ОХОРОНА ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД.....	196
Маценко О.М., Вареник І.В., Німко С.І. АНАЛІЗ ТАРИФОУТВОРЕННЯ У СФЕРІ НАДАННЯ ПОСЛУГ З ЦЕНТРАЛІЗОВАНОГО ВОДОПОСТАЧАННЯ	199
Рудь В.П. РОЗВИТОК ОРГАНІЧНОГО ОВОЧЕВОГО РИНКУ В УКРАЇНІ	202
Сакаль О.В., Каленська О.В. АГРОЛАНДШАФТНИЙ ПІДХІД В УПРАВЛІННІ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ І ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯМ	207
Ткаченко В.С., Ващук О.В. НАВКОЛИШНЄ СЕРЕДОВИЩЕ: НАЦІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ	210

DEMOGRAPHY, SOCIAL ECONOMY AND POLITICS IN THE CONDITIONS OF JOB MARKET GLOBALIZATION

Деліні М.М. СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ БІЗНЕСУ ЯК СКЛАДОВА СОЦІАЛЬНИХ МОДЕЛЕЙ КРАЇН ЄВРОПИ	215
Козар В.В. РОЗВИТОК ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ЯК ФАКТОР АКТИВІЗАЦІЇ РЕГІОНАЛЬНОГО РИНКУ ПРАЦІ.....	218
Мельниченко О.Б. СОЦІАЛЬНА СФЕРА ЯК СКЛАДОВА СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ.....	222

BUSINESS ACCOUNTING, ANALYSIS AND AUDIT: NATIONAL FEATURES AND WORLD TENDENCIES

Peretiak Y.M. ANALYSIS OF LEASE PAYMENTS BY THE DIAGRAM OF CONNECTIONS	226
Гуцаленко Л.В. МІЖНАРОДНІ ОБЛІКОВІ СИСТЕМИ.....	228
Кірейцева Г.В., Давидова І.В. ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ МЕХАНІЗМУ ТОРГІВЛІ КВОТАМИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ	231
Кубик В.Д., Обнявко А.В. УЧЕТНАЯ ПОЛИТИКА ПРЕДПРИЯТИЯ: ЭКОЛОГИЧЕСКИЙ АСПЕКТ	235
Мартиненко О.В. СТРАТЕГІЧНИЙ УПРАВЛІНСЬКИЙ ОБЛІК: ПЕРЕДУМОВИ ВИНИКНЕННЯ ТА ОСНОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ	239
Мустица І.В. ПОБУДОВА СИСТЕМИ АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІДТВОРЕННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ПІДПРИЄМСТВ ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА	242

Список використаної літератури:

1. Антонюк У. В. Правова охорона земель: міжнародний та європейський досвід / У. В. Антонюк // Наукові праці Національного університету «Одеська юридична академія»: зб. наук. пр. / редкол.: С. В. Ківалов (голов. ред.), В. М. Дрьомін (заст. голов. ред.), Ю. П. Аленін [та ін.] ; відпов. за вип. В. М. Дрьомін ; МОН молодьспорт України, НУ «ОЮА». – Одеса : Юрид. л-ра, 2012. – Т. 12. – С. 257-265.
2. Закон України «Про основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2020 року» – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua>.
3. Кучер О. Агроекологічна політика й програми в США : досвід для України [Електронний ресурс] / О. Кучер // Пропозиція. – 2007. – № 7. – Режим доступу до журн. : <http://www.propozitsiya.com>.
4. Кучер О. Особливості охорони земель у США / О. Кучер // Землепорядний вісник. – 2008. – № 1 – С. 53-58.
5. Хвесик М. А., Інституціональне забезпечення землекористування: теорія і практика: Монографія / М. А. Хвестик, В. А. Голян. – К.: Книжкове вид-во НАУ, 2006. – 260 с.

Маценко О.М.

*кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри економіки та бізнес-адміністрування,
Сумський державний університет,
м. Суми, Україна*

Вареник І.В.

*кандидат економічних наук,
старший викладач кафедри економіка та управління,
Шосткинський інститут
Сумського державного університету,
м. Шостка, Сумська область, Україна*

Німко С.І.

*аспірант кафедри економіка та управління,
Шосткинський інститут
Сумського державного університету,
м. Шостка, Сумська область, Україна*

АНАЛІЗ ТАРИФООУТВОРЕННЯ У СФЕРІ НАДАННЯ ПОСЛУГ З ЦЕНТРАЛІЗОВАНОГО ВОДОПОСТАЧАННЯ

Проблема надання якісних послуг із централізованого водопостачання та водовідведення завжди була актуальною для суспільства. Безперервність та якість надання послуг із централізованого

водопостачання, на наш погляд, є запорукою становлення та розвитку основ громадянського суспільства у нашій державі.

На сьогоднішній день багатьом регіонам властива непостійність постачання питної води та істотне погіршення її якості, підкріплене необґрунтованими тарифами на послуги водопостачання, що викликає значну соціальну напругу. Якщо розглядати цю проблему з позиції підприємств з надання послуг водопостачання та водовідведення, то головним джерелом для підтримки стабільної діяльності підприємств водопровідних господарств є тарифи на «водні послуги» [1]. Отже, цінове регулювання у сфері розвитку водозабезпечуючих господарств є однією з найбільш актуальних проблем, які потребують наукового обґрунтування, оскільки воно стосується інтересів як населення, так і конкурентоспроможності економіки України в цілому.

Традиційні підходи до тарифного регулювання в Україні припускають формування тарифів за витратним принципом, що не дозволяє галузі працювати ефективно та зберігати водні ресурси. У сфері житлово-комунальних господарств домінуюча частина потенціалу економії водоспоживання може бути реалізована за рахунок перегляду собівартості та норм централізованого водопостачання [2]. У таких умовах підвищення тарифу на водокористування мотивує не до підвищення ефективності користування, а до додаткових запитів на субсидіювання. Можливість перекласти зростання витрат на споживача, субсидіювання, відсутність засобів регулювання споживання – все це знижує мотивацію до водозбереження.

В Україні середньозважена економічно обґрунтована собівартість послуг з централізованого водоспоживання (водопостачання та водовідведення) зростає з 5,40 грн/м³ у 2012 р. до 5,94 грн/м³ у 2013 р. та до 6,90 грн/м³ у 2014 р. Темпи зростання становили 10 % та 16 % у 2013 та 2014 роках відповідно (рис. 1).

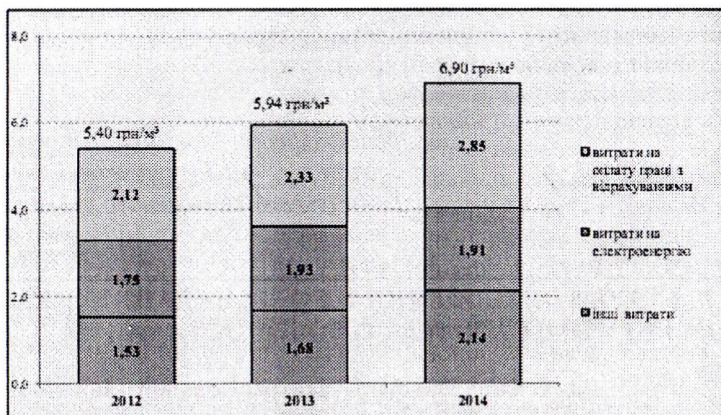

Рис. 1. Динаміка середньозваженої економічно обґрунтованої собівартості централізованого водоспоживання в Україні [3]

Раніше вважалося, що одним із найвагоміших чинників, від якого залежить величина собівартості 1 м³ питної води, є витрати електроенергії, вартість якої періодично зростає. Але, на сьогоднішній день, найбільш вагомими статтями витрат собівартості послуг з централізованого водопостачання є витрати на оплату праці (37%), а також витрати на електроенергію (29%) та інші витрати (34%). До складу інших витрат віднесено фінансові витрати: витрати на сплату обов'язкових зборів та платежів; амортизаційні відрахування; витрати на ремонти, паливно-мастильні матеріали та на решту операційних витрат, що зображено на рис. 2.

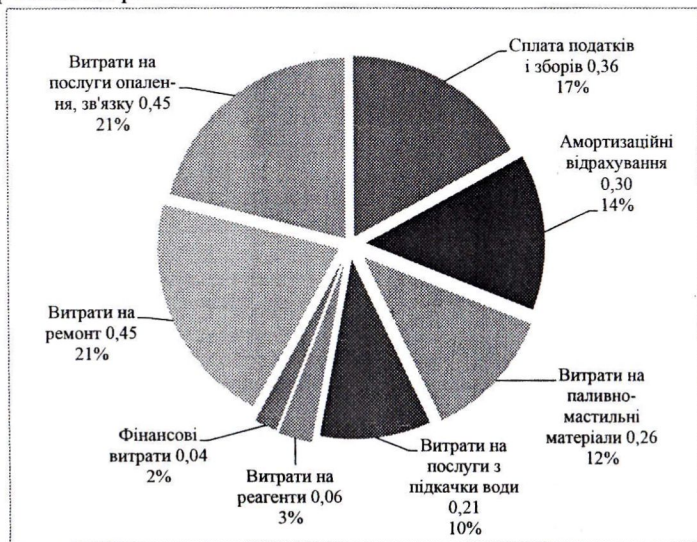

Рис. 2. Структура «інших витрат» у складі середньозваженої економічно обгрунтованої собівартості централізованого водопостачання у 2014 р., грн/м³ [3]

Підвищення ефективності використання водних ресурсів не сприймається як засіб розв'язання широкого комплексу економічних, екологічних і соціальних проблем. У той же час, Україна має значний потенціал для водо збереження, який дозволяє зменшити обсяги водоспоживання на 30-40% [3].

Розвиток сталого водокористування має здійснюватися на основі системних досліджень з метою досягнення узгодженості та забезпечення комфортного середовища населення. Удосконалення системи управління водопостачальними підприємствами має базуватися не лише на перерозподілі структури тарифу на водопостачання, а й на зниженні втрат при централізованому транспортуванні води за рахунок модернізації трубопроводної мережі.

Для забезпечення переходу до нової моделі стійкого функціонування водопровідних господарств, на наш погляд, необхідно раціоналізувати механізм державного регулювання процесу формування тарифів на послуги водопостачання. Зокрема, потребує удосконалення механізм встановлення обмежень при розрахунку рівня витрат на утримання адміністративно-управлінського персоналу, який станом на сьогодні зовсім не враховує масштабів діяльності вказаних підприємств. Окрім того, потребують перезатвердження нормативи чисельності працівників підприємств, що надають послуги з водопостачання, які не враховують об'єктивної потреби у таких фахівцях із врахуванням сучасного розвитку інноваційних технологій, що застосовуються при наданні цих послуг.

Таким чином, доцільно підтримувати і стимулювати прийняття раціональної та економічно обґрунтованої системи формування тарифів, яка могла б забезпечити окупність витрат у галузі, а також сприяти підвищенню якості послуг водопостачання, що надаються споживачам.

Список використаної літератури:

1. Економіка водопровідно-каналізаційних підприємств / Г. К. Агаджанов. – Х. : ХНАМГ, 2010. – 392 с.
2. Салієв Е. І. Проблемні питання водопостачання та водовідведення регіону / Е. І. Салієв, Н. А. Сич // Управління сучасним містом. – 2006. – № 3–4. – С. 71–79.
3. Україна після 2015 року : Майбутнє, якого ми прагнемо / Національна доповідь. [Лібанова Е. М., Балакірева О. М., Єрмолаєв А. В. та ін.] – К. : 2013. – 114 с.

Рудь В.П.

*провідний науковий співробітник лабораторії
інноваційно-інвестиційного розвитку овочевого ринку,
Інститут овочівництва і баштанництва
Національної академії аграрних наук України,
м. Харків, Україна*

РОЗВИТОК ОРГАНІЧНОГО ОВОЧЕВОГО РИНКУ В УКРАЇНІ

Україна вже сьогодні входить до топ-20 світових лідерів органічного руху та до трійки лідерів у Східноєвропейському регіоні щодо сертифікованої площі органічної ріллі, наряду із Чехією та Польщею. Темпи росту вітчизняного органічного виробництва в 3 рази вище, ніж у країнах Європи та Світу (табл. 1).